

erkendt i selve Bankraadets Erklæring. Med andre Ord, en hvilken som helst anden Laantager end Staten vilde ikke kunne have dette Laan staaende som et Laan mod Haandpant. Derfor er det ganske urigtigt og i Virkeligheden uværdigt for Staten at have et Forhold til Nationalbanken paa den Fiktion, at der er lagt Værdier for Laanet. Men naturligvis, Staten sætter sin egen Sikkerhed ved Siden af, og den er tilstrækkelig god overfor Nationalbanken; men saa er det et Laan i Nationalbanken, der her er Tale om, og ikke et Laan paa bestemte Aktier. Derfor forekommer det mig, at den højtærede Finansminister ikke skulde give andre det slette Eksempel, eventuelt at opretholde en saadan Fiktion at kunne have Laan paa falske Værdier.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om hele den finansielle Situation, som ogsaa den højtærede Finansminister berørte i Gaar. Jeg nar nu nævnt, at i den Plan, som Finansministeren har givet, og som gaar ud paa at skaffe Balance for Aaret 1923—24, mangler han et Rentebeløb til en 4 à 5 Mill. Kr. Men i Virkeligheden viser det sig, efter hvad der er sagt af den højtærede Finansminister i Gaar her i Tinget og i Gaar Aftes af den højtærede Trafikminister i Finansudvalget, at der mangler meget mere, idet den saakaldte Balanceplan indeholder en Række Poster, der ikke har noget som helst at gøre med Arbejdet paa at tilvejebringe Balance, og det er alle de Beløb, der er foreslaaet nedsat vedrørende offentlige Arbejder paa § 26, og som omfatter 7 Mill. Kr. paa Statsbanerne og 1 Mill. Kr. paa de store Havnearbejder paa Vestkysten. Om disse er det nu oplyst, at den Omstændighed, at de tages bort fra Finansloven, ikke medfører en Øres Besparelse, end ikke, som Finansministeren her siger, en Nedgang i Tempoet. Nej, der vil blive arbejdet nøjagtigt det, man regnede med, da Finanslovsforslaget blev forelagt. Nøjagtigt disse 8 Mill. Kr. vil blive brugt, men de vil blot ikke staa paa Finansloven, men komme paa Tillægsbevillingsloven.

Det, der foregaar her, er noget helt andet. Der er for Øjeblikket i hele vor Statshusholdnings Maskineri een Ting, man maa regne med, nemlig det, at der løber et meget stort overskydende Beløb fra det ene Finansaar over til det andet. Det medfører, at vort Statsregnskab altid paa § 26 viser sig at være saakaldt gunstigere end det vedtagne Budget, der omfatter baade Finansloven og Tillægsbevillingsloven. Det viser sig altid at være et stort

Antal Millioner saakaldt gunstigere; det vil sige, Beløbet er ikke brugt, det er gaaet med over paa den næste Finansaarsperiode. Det er dette overskydende Beløb, der formindskes ved den Transaktion, der her foretages, og intet som helst andet. Men at der er et saadant overskydende Beløb, har den højtærede Finansminister regnet med i sin Finansplan. Med andre Ord, at de 8 Mill. Kr., der her er Tale om, ikke vil blive benyttet, har den højtærede Finansminister hele Tiden regnet med, og naar den højtærede Finansminister nu kommer og siger, at disse 8 Millioner vil bidrage til at forbedre Balancen med 8 Millioner, saa er der ikke en Smule Sandhed i den Paastand.

Derimod er der andre Nedsikringer, som er Realiteter overfor dette, der kun er et Blændværk, der stilles op, og blandt disse Realiteter er i ganske særlig Grad det Forslag, som er fremsat i Dag af den højtærede Finansminister om en Nedsikring for Tjenestemændene paa 11½ Mill. Kr. Den højtærede Finansminister har om dette sagt, at han har gjort Tjenestemændene Indrømmelser, og han sagde, at han kunde gøre det, fordi han havde faaet 3 Millioner eller noget derudover fra dem paa anden Maade, nemlig paa Dyrtidstillaget. Med andre Ord, den højtærede Finansminister siger: Jeg har gjort Tjenestemændene den Indrømmelse at gaa ned fra 14 til 11½ Million, fordi jeg alligevel vilde faa 14 Millioner af deres Løn fra dem! Indrømmelsen kan altsaa ikke siges at være saa overmaade stor. Den højtærede Finansminister sagde til mig, at det var urigtigt, naar jeg havde paastaaet, at han havde stillet Tjenestemændene overfor et Ultimatum. Det har jeg heller ikke sagt. Jeg har udtrykkelig sagt, at den højtærede Finansminister selvfølgelig ikke formelt har stillet noget Ultimatum, han har forhandlet med dem, accepteret visse Ændringsforslag. Men den højtærede Finansminister tilføjer, at der var visse finansielle Resultater, som maatte kræves. Ja, deri laa netop hans Ultimatum til Tjenestemændene; om Formen kunde det forhandles, men i selve Realiteten, nemlig visse finansielle Resultater, var der noget, som Finansministeren maatte kræve. Det var dette, som jeg havde tilladt mig at fraraade den højtærede Finansminister: under Forhandlingen med Tjenestemændene at stille sig paa en saadan ultimatumagtig Maade. Jeg tror ikke, den højtærede Finansminister faar nogen Fornøjelse deraf. Jeg fastholder i øvrigt, hvad jeg i Gaar har sagt i Anled-